

Sygn. akt III AUa 283/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka
Sędziowie:	SSA Jolanta Hawryszko SSA Urszula Iwanowska (spr.)
Protokolant:	St. sekr. sąd. Elżbieta Kamińska

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2012 r. w Szczecinie

sprawy R. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. W..

o przyznanie emerytury

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 14 lutego 2012 r. sygn. akt VI U 1365/11

1. oddala apelację,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. W.. na rzecz R. M. kwotę 535,52 zł (pięćset trzydzieści pięć złotych 52/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska

III A Ua 283/12

Uzasadnienie:

Ubezpieczony R. M. wniósł odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z dnia 11 sierpnia 2011 r. oraz decyzji z dnia 24 listopada 2011 r. o odmowie prawa do emerytury podnosząc, że spełnia wszystkie warunki do przyznania wnioskowanego prawa, w szczególności posiada wymagany okres pracy w warunkach szczególnych oraz wymagany okres składkowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że ubezpieczony nie udokumentował na dzień 1 stycznia 1999 r. 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżone decyzje i przyznał ubezpieczonemu R. M. prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2011 r. poczynając (punkt I) oraz umorzył postępowanie w zakresie ustalenia wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego (punkt II).

Powyższe orzeczenie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Ubezpieczony R. M. urodził się dnia (...)

W dniu 25 lipca 2011 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę. R. M. nie przystąpił do OFE i nie pozostaje w zatrudnieniu. Na dzień 1 stycznia 1999 r. organ rentowy uznał za udowodnione 18 lat, 9 miesięcy i 6 dni okresów składkowych oraz nieskładkowych. Uwzględniony przez organ rentowy okres pracy w warunkach szczególnych to 13 lat, 5 miesięcy i 28 dni (od 2 stycznia 1978 r. do 28 czerwca 1991 r.). Decyzją z dnia 11 sierpnia 2011 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury. Kolejną decyzją z dnia 24 listopada 2011 r. organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do ogólnego okresu ubezpieczenia okres pracy w gospodarstwie rolnym uznając za udowodnione 23 lata, 1 miesiąc i 5 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Decyzją z dnia 9 stycznia 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił - na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej - do okresu ubezpieczenia okres pracy od 11 października 1967 r. do 4 kwietnia 1972 r. uznając za udowodnione 25 lata, 10 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

W okresie od 11 października 1967 r. do 4 kwietnia 1972 r. (4 lata, 5 miesięcy i 25 dni) ubezpieczony pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. przy zakładaniu urządzeń melioracyjnych, tj. przy wykonywaniu przepustów i rowów melioracyjnych. Prace melioracyjne wykonywał stale i w pełnym wymiarze. Nie posiada świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Praca, którą wykonywał w tym okresie była pracą w warunkach szczególnych.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego oraz art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j. t. Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227) oraz § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione.

Sąd pierwszej instancji podniósł, że wobec zakwestionowania przez organ rentowy posiadania przez ubezpieczonego 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych należało przeprowadzić w tym zakresie postępowanie dowodowe w oparciu o dostępną dokumentację oraz zeznania świadków i ubezpieczonego. Przy czym, organ rentowy uwzględnił 13 lat, 5 miesięcy i 28 dni pracy w warunkach szczególnych, nie uwzględniając do tego okresu - okresu zatrudnienia od 11 października 1967 r. do 4 kwietnia 1972 r. Sąd meriti miał na uwadze, że z tego okresu pracy ubezpieczonego zachowała się jedynie szcątkowa dokumentacja potwierdzająca, iż w spornym okresie ubezpieczony pracował w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G.. Potwierdzeniem tej okoliczności jest również legitymacja ubezpieczeniowa założona przez wskazanego pracodawcę w 1970 roku, w której widnieje wpis o zatrudnieniu 11 października 1967 r. do 4 kwietnia 1972 r. stanowisku pracownika fizycznego. Natomiast charakter i czas pracy R. M. w tym okresie sąd pierwszej instancji ustalił na podstawie zeznań świadków i ubezpieczonego, którym dał wiarę. Sąd Okręgowy wskazał, że świadek Z. N. zeznał, iż pracował razem z ubezpieczonym w firmie melioracyjnej. Świadek podjął pracę w tej firmie w roku 1967 i pracował w niej do roku 1969 jako pracownik fizyczny, kiedy odszedł do wojska. Na tę okoliczność świadek przedłożył kwestionariusz okresów zatrudnienia z dnia 4 kwietnia 1985 r. potwierdzający pracę w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. od 12 lipca 1967 r. do 19 czerwca 1969 r. Świadek zeznał, że ubezpieczony podjął pracę również w roku 1967 i wskazał, iż obaj pracowali przy zakładaniu urządzeń melioracyjnych, co związane było z rekultywacjami gruntów, czyli przy pracach związanych z przepustami i rowami melioracyjnymi. Byli robotnikami melioracyjnymi. Przez okres wspólnej pracy ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (8 godzin) wykonywał tę pracę. W tym okresie ubezpieczony nie miał przerw w zatrudnieniu. Praca była wykonywana na powietrzu, przez cały rok kalendarzowy, niezależnie od warunków pogodowych. Z kolei, świadek J. B. zeznał, że pracował w Kółku Rolniczym w S., które współpracowało z (...) melioracją, w której pracował ubezpieczony. Świadek w K. pracował od roku 1969 przez

trzydzieści lat. Przedsiębiorstwo melioracyjne wynajmowało K. do przewozu żwiru, kręgów. Świadek wskazał, że w 1970 roku spotkał się z ubezpieczonym w pracy. Ubezpieczony zajmował się wtedy zakładaniem przepustów, kopaniem rowów melioracyjnych. Świadek od października do kwietnia, prawie codziennie, woził przez 8 godzin przedmioty do rowów melioracyjnych i widział ubezpieczonego przez ten czas przy pracach melioracyjnych. W pozostałych miesiącach roku głównie zajmował się pracami w polu, choć zdarzało się, że jeździł do prac melioracyjnych i wtedy również widział ubezpieczonego przy pracach melioracyjnych.

Dalej sąd pierwszej instancji wskazał, że ubezpieczony zeznał, iż w (...) Przedsiębiorstwie (...) był zatrudniony jako pracownik fizyczny, pracował przy wykonywaniu przepustów i rowów melioracyjnych. Był robotnikiem melioracyjnym. W firmie były różne grupy pracowników, jedni wykonywali drogi, inni mosty, a ubezpieczony pracował przy rekultywacji gruntów. Prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, który był ustalony na 8 godzin i w tym czasie ubezpieczony wykonywał prace melioracyjne. Zeznał, że nie miał żadnych przerw w zatrudnieniu, a pracami melioracyjnymi zajmował się przez cały okres pracy w tym zakładzie.

Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom świadków oraz ubezpieczonego uznając, że polegały one na prawdzie i korespondują ze sobą.

Następnie sąd pierwszej instancji wskazał, że prace przy zakładaniu urządzeń melioracyjnych są wymienione w wykazie A, w dziale X pod poz. 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Nadto także, zarządzenie nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. Urz. MRiRW nr 2, poz. 4) w dziale X w rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym pod poz.1 wymienia prace przy zakładaniu urządzeń melioracyjnych, a pkt. 9 wskazuje stanowisko robotnika melioracyjnego.

Zatem, Sąd Okręgowy przyjął, że ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny 60 lat w dniu 23 lutego 2011 r., posiada wymagany staż emerytalny - okresy składkowe i nieskładkowe, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach albowiem Sąd zaliczył 4 lata, 5 miesięcy i 25 dni do okresów pracy uwzględnionych przez organ rentowy, co przekracza wymagane 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Jednocześnie odnośnie stażu ubezpieczeniowego sąd meriti zwrócił uwagę, że okoliczność ta pozostawała sporną do czasu wydania decyzji z dnia 9 stycznia 2012 r., którą organ uznał za udowodnione 25 lata, 10 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił bowiem na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej do okresu ubezpieczenia okres pracy ubezpieczonego od 11 października 1967 r. do 4 kwietnia 1972 r., o którym mowa wyżej przy ustalaniu pracy w warunkach szczególnych w tym czasie. Nadto ubezpieczony - jak wynika z wniosku o emeryturę - nie przystąpił do OFE i nie pozostaje w zatrudnieniu, spełnił zatem wszystkie przesłanki warunkujące prawo do przyznania emerytury.

Dlatego też działając na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone decyzje i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 lipca 2011 r., tj. od pierwszego dnia złożenia wniosku o przyznanie emerytury.

W pozostałym zakresie sąd pierwszej instancji umorzył postępowanie mając na uwadze treść art. 477¹³ k.p.c., który stanowi, że zmiana przez organ rentowy zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez sąd - przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub w części żądanie strony - powoduje umorzenie postępowania w całości lub w części. Organ rentowy decyzją z dnia 9 stycznia 2012 r. zmienił decyzję z dnia 11 sierpnia 2011 r. w ten sposób, że uznał za udowodnione 25 lata, 10 miesięcy i 14 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Zatem, w zakresie ustalania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego sąd umorzył postępowanie sądowe.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim w całości nie zgodził się Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który w wywiedzionej apelacji zarzucił mu:

- sprzeczność ustaleń Sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym przez przyjęcie, że ubezpieczony udowodnił 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Podnosząc powyższy zarzut apelujący wniósł o:

- zamianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania,

ewentualnie

- uchylenie zaskarżonego wyroku przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

W uzasadnieniu skarżący między innymi podniósł, że sąd pierwszej instancji nie ustalił czy w okresie zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. nie odbywał zasadniczej służby wojskowej. Ponadto w ocenie organu rentowego nie są wiarygodne zeznania świadków i ubezpieczonego o całorocznej pracy przy rowach melioracyjnych, bowiem nie wydaje się możliwe wykonywanie takich prac w okresie zimowym - śnieg, zmarznięta ziemia - czy też w okresie wiosennych roztopów.

W odpowiedzi na apelację R. M. działając przez pełnomocnika wniósł o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych lub złożonego zestawienia kosztów wskazując, że odbywał zasadniczą służbę wojskową w okresie od 18 lutego 1971 r. do 16 grudnia 1971 r. i okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Następnie ubezpieczony podniósł, że sąd szczegółowo rozpytał świadków na okoliczność wykonywania pracy robotnika melioracyjnego w okresie zimowym, a ich zeznania jednoznacznie wskazywały, że prace te były wykonywane również w okresie zimy. Wobec powyższego sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G..

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się nieuzasadniona.

Wskutek wywiedzionej apelacji i podniesionego zarzutu sprzeczności ustaleń sądu z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym przez przyjęcie, że ubezpieczony udowodnił 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, Sąd Apelacyjny uznał za konieczne uzupełnienie stanu faktycznego sprawy na podstawie art. 382 k.p.c. Sąd odwoławczy na podstawie uzupełniających zeznań ubezpieczonego złożonych na rozprawie w dniu 6 grudnia 2012 r. oraz materiału dowodowego zgromadzonego przez sąd pierwszej instancji, dodatkowo ustalił:

W czasie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. R. M. pracował jako meliorant tylko przy rowach. Ubezpieczony odbudowywał stare rowy, zakładał przepusty, wyciągał stare przepusty i ustawiał nowe, pogłębiał rowy, np. rów o głębokości około 1 m był pogłębiany do 1,8 m, odnawiał skarpy.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 2'12 i następne minuty nagrania,

zeznanie świadka J. B. k. 61.

W przedsiębiorstwie byli także pracownicy drogowi, było to wojsko. Pracowali oni od marca do 1 grudnia, robili drogi tj. kładki krawężniki i kamień.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 4'06 i następne minuty nagrania.

W okresach zimowych, gdy nie można było kopać rowów, ubezpieczony uczestniczył w innych pracach porządkowych w rowach, po pracach wykonanych przez wojsko. Wówczas był usuwany z rowów kamień, który spadał przez przejeżdżające samochody.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 4'46, 5'30, 13'33 i następne minuty nagrania.

Rowów nie można było kopać, gdy był mróz powyżej 10° C.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 4'55 i następne minuty nagrania.

W zimie ubezpieczony korzystał z miesięcznego urlopu płatnego.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 5'05 i następne minuty nagrania.

W czasie intensywnych opadów deszczu pracownicy chronili się w barakowozie. Wysokość wynagrodzenia pracowników zależała od uprzętniętej powierzchni, dlatego starali się nie przerywać pracy.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 6'04 i następne minuty nagrania.

Raz na miesiąc, półtora miesiąca ubezpieczony uczestniczył w rozładunku kamienia z wagonów. Do pracy tej pracownicy byli przewożeni o godzinie 12.00.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 7'19 i następne minuty nagrania.

R. M. pracował w brygadzie, w której 8-10 osób wykonywało taką samą pracę, codziennie od 7.00 do 15.00. Brygada pracowała w okolicach wiosek: C., Ż., G., Ł., K..

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 10'31, 11'38 i następne minuty nagrania.

Przez cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. żwir do prac melioracyjnych był dowożony ze żwirowni z wioski G.. Było to 8-15 km przez łąki od miejsca wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 9'38, 10'54 i następne minuty nagrania,

zeznania świadka J. B. k. 61.

Ubezpieczony i pozostali pracownicy byli dowożeni do miejsca pracy ciągnikiem ze S., a czas dojazdu nie był wliczany do czasu pracy.

dowód: zeznanie ubezpieczonego e-protokół k. 123 – 12'15, 12'50 i następne minuty nagrania.

W okresie od 18 lutego do 16 grudnia 1971 r. R. M. odbył zasadniczą służbę wojskową (bezsporne).

Powyższe - dodatkowe wobec ustaleń Sądu Okręgowego - ustalenia faktyczne dokonane na podstawie zeznań ubezpieczonego i świadka J. B. przesłuchanego przez sąd pierwszej instancji, doprowadziły Sąd Apelacyjny do wniosku, że poza ustalonym przez organ rentowy okresem pracy w szczególnych warunkach, jak słusznie ustalił Sąd Okręgowy, R. M. wykonywał pracę w warunkach szczególnych także w czasie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. w okresie od 11 października 1967 r. do 4 kwietnia 1972 r., czyli przez okres 4 lata, 5 miesięcy i 25 dni, wykonując prace przy zakładaniu urządzeń melioracyjnych, objęte wykazem A działem X w rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym pkt. 1 załącznika do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. i wykazał łączny staż co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Przy czym okoliczność odbycia zasadniczej służby wojskowej w czasie tego zatrudnienia w wymiarze 10 miesięcy, jak słusznie zauważył pełnomocnik ubezpieczonego w odpowiedzi na apelację, nie wpływa na ustalenie wykazania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wobec faktu, że pozostały okres zatrudnienia (3 lata, 7 miesięcy i 25 dni) przy uwzględnieniu okresu przyjętego przez organ rentowy (13 lat, 5 miesięcy i 28 dni), jest wystarczający dla spełnienia omawianego warunku.

W ocenie Sądu Apelacyjnego za wiarygodne należało uznać zeznania złożone przez ubezpieczonego w postępowaniu apelacyjnym, bowiem były one jasne, spójne, stanowiły uzupełnienie i uszczegółowienie zeznań złożonych przed

Sądem Okręgowym, jednocześnie korespondując z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków. Sąd odwoławczy nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności.

Podstawą prawną ubiegania się przez R. M. prawa do emerytury w wieku obniżonym z tytułu pracy w szczególnych warunkach jest art. 184 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, który stanowi, że ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Przy czym, emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

Z kolei, z treści art. 32 ust. 2 ustawy emerytalnej wynika, że za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 cytowanej ustawy), tj. między innymi rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z kolei, przepis § 4 tego rozporządzenia stanowi natomiast, że pracownik, który wykonywał, wymienioną w wykazie A pracę w szczególnych warunkach nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Według wykazu A, działu X pkt. 1 za pracę w szczególnych warunkach, której wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego uznaje się prace przy zakładaniu urządzeń melioracyjnych.

Zastosowanie powyższych uregulowań prawnych do przyjętych ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd pierwszej instancji i Sąd Apelacyjny prowadzi do wniosku, że R. M. spełnił wszystkie przesłanki przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej, zatem zarzut organu rentowego naruszenia prawa procesowego okazał się chybiony, a zaskarżony wyrok należało uznać za prawidłowy.

Przy czym, Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje jako własne ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji, jak również rozważania prawne przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd Apelacyjny zaznacza, że w jego ocenie Sąd Okręgowy zebrał zaofiarowany materiał dowodowy i rozważył wszystkie dowody oraz ocenił je w sposób nie naruszający zasad ich swobodnej oceny, uwzględniając w ramach tejże oceny zasady logiki i wskazania doświadczenia życiowego. Uzupełnienie postępowania przez sąd odwoławczy wykazało, że nie sposób podważać adekwatności dokonanych przez Sąd Okręgowy ustaleń do treści przeprowadzonych dowodów i uznać słuszność zarzutu sprzeczności ustaleń tego sądu z treścią zebranego materiału dowodowego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do wydania orzeczenia zgodnego z wnioskiem apelacji i na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił ją jako nieuzasadnioną w całości (punkt 1 sentencji wyroku).

O kosztach, Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej

obrony (koszty procesu), przy czym Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Do celowych kosztów postępowania należy: koszt ustanowienia zastępstwa procesowego, który w sprawach o świadczenie pieniężne z ubezpieczenia społecznego wynosi 60 zł, zgodnie z § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.), która to stawka na podstawie § 2 ust. 2 powołanego rozporządzenia - z uwagi na niezbędny nakład pracy pełnomocnika, charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika - może być sześciokrotnie podwyższona (§ 2 ust. 1) oraz koszt dojazdu pełnomocnika na rozprawę (art. 98 § 2 k.p.c. w związku z § 2 pkt. 1b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. nr 27, poz. 271 ze zm.)). Zatem, skoro oddalono apelację organu emerytalnego w całości, uznać należało, że przegrał oni postępowanie odwoławcze w całości, a wobec tego, zasądzone od ZUS na rzecz ubezpieczonego zwrot kosztów zastępstwa procesowego w całości zgodnie z przedłożonym spisem kosztów na rozprawie w dniu 19 lipca 2012 r. k. 94 (punkt 2 sentencji wyroku).

SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska